

Skatter, til denne Betænkning forelaa, og saa fordi denne Kommission, saa vidt jeg ved, er ret vidt fremskreden med sit Arbejde. Jeg fremsætter ikke disse Udtalelser, fordi jeg ønsker at rette en Kritik mod Ministeren over, at Forslaget er kommet til at foreligge. Det forekommer mig nemlig, at dette Lovforslag ikke alene er berettiget, men ogsaa betimeligt, og at de Anker, der i Fjor fra forskellige Sider fremsattes mod dets Fremkomst, for en meget væsentlig Del maa siges at være bortfaldne. Jeg skal nævne en saadan Ting som dette, at man i Fjor sagde, det vilde være fuldkommen urimeligt at behandle et saadant Lovforslag, saa længe Statsskatteloven, Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten, ikke var vedtaget. Denne Indvending foreligger ikke i Aar. Endvidere var der i Fjor en Anstødssten, som nu er bortfaldet, idet Forslaget om at slette de 1,200,000 Kr. heller ikke foreligger i Aar, og som Følge deraf er de Indvendinger, man gjorde i Fjor mod det da foreliggende Forslag, til Dels bortfaldne. Jeg vil derfor nødtigt være med til at give de Udtalelser, der faldt saavel ved Forelæggelsen af Forslaget som fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), den Udlægning, som den sidste ærede Taler gjorde. Jeg forudsætter, at naar den højt-ærede Minister har fremsat Forslaget, og det har fundet Tilslutning fra Regeringspartiets Side, er det ogsaa Meningen, at man vil gøre Forsøg paa at gennemføre det. Jeg finder ogsaa Forslaget berettiget og betimeligt, fordi, som jeg allerede fremhævede ved Sagens Behandling i Fjor, efterhaanden som Ejendomsskatterne forandrer Karakter, bliver det rent praktiske Resultat det, at man maa lægge mere og mere over paa de mindre Ejendomme, og man har da ikke andet tilbage end de personlige Skatter for at regulere dette Forhold. Derfor vil jeg og det Parti, jeg tilhører, gerne være med til at yde dette Forslag Støtte i dette høje Ting.

Jeg skal saa i Lighed med ærede foregaaende Talere knytte et Par Ord til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget. Der er adskillige Ting, og ganske særlig et enkelt Punkt, jeg ønsker ændret i ganske overordentlig høj Grad. Der er saaledes en Bestemmelse i § 1, som jeg skal gøre opmærksom paa, det er sidste Stykke af Paragraffen, hvor der staar: „Indenrigsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i en Kommune, ere skattepligtige“. Jeg mangler her en Definition af, hvad det

vil sige at drive borgerligt Erhverv. Hvad vil det sige? Dersom f. Eks. en Udlænding kommer her til Landet og lever af sin Formue, nedsætter sig som Partikulier eller Rentier, kan man saa sige, at han driver borgerligt Erhverv, eller er det ikke borgerligt Erhverv? Og bliver det Indenrigsministerens Sag at afgøre, hvorvidt en saadan Mand er skattepligtig eller ej, eller kan man ikke ganske frit overlade det til Skatteligningsmyndighederne at afgøre, hvorvidt en saadan Mand bør betale Skat eller ej? Jeg kunde tænke mig adskillige Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl, f. Eks. med Hensyn til Badegæster eller andre Tilfælde, hvor det maaske kan være vanskeligt at afgøre, hvorvidt vedkommende er eller bør være skattepligtig herhjemme eller ikke; men i mange Tilfælde forekommer det mig, at det absolut maa være Ligningsmyndighederne, som afgør, om vedkommende skal betale Skat eller ikke.

I § 2 hedder det: „Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i et i en anden Kommune liggende Sygehus eller i en der liggende Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller Straffeanstalt, Arrest eller deslige, medfører ikke nogen Ret for den Kommune, hvori Anstalten eller Arresten er beliggende, til at ansætte den paagældende til personlig Kommuneskat“. Jeg vil gerne spørge den højt-ærede Minister, hvem det da er, som det tilkommer at ansætte vedkommende til personlig Kommuneskat. Der staar altsaa udtrykkeligt dette, at vedkommende opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat, men der foreligger intet som helst om, hvem det er, der har Retten til at ansætte vedkommende til Kommuneskat. Jeg vilde anse det for heldigt, om der kom en aldeles klar og nøjagtig Bestemmelse om dette Punkt, ogsaa fordi jeg ved, den Bestemmelse har været misbrugt adskillige Steder. Jeg kunde tænke mig, at der blev givet en Tilføjelse, der omtrent lød saaledes: Retten til at opkræve Skat af Personer i ovennævnte Tilfælde maa for enkelte Personer uden fast Ophold være hos Forsørgelseskommunen, i alle andre Tilfælde hos Opholdskommunen. Jeg kunde tænke mig det Tilfælde, at der i en Kommune boede en Familie, hvis Overhoved, som var skattepligtig, midlertidig eller maaske for længere Tid var anbragt paa en Sindssygeanstalt, og at saa Opholdskommunen havde Ret til at